

Una nova oportunitat al sud de Catalunya

Ara es presenta una altra oportunitat: la distribució dels fons que provindran de l'impost nuclear i que poden suposar prop de 30 milions cada any

No tindria gaire sentit que cada Ajuntament féssim la carta als reis per resoldre alguna de les nostres necessitats particulars locals

Tenim algunes assignatures pendents com l'ampliació de PortAventura o la transformació de la nostra indústria química cap a la química verda i zero emissions, repte colossal i que si disposéssim d'energia renovable suficient, ja tindríem més de la meitat de la feina feta.

Darrerament hem tingut una sorpresa molt agradable com la de l'anunci de la nova factoria de components de bateries a Mont-roig del Camp en un sector de present i de futur que si ho sabem jugar bé pot generar altres activitats complementàries.

Ara es presenta una altra oportunitat: la distribució dels fons que provindran de l'anomenat impost nuclear i que poden suposar prop de 30 milions cada any que haurien d'anar molt majoritàriament a resoldre els problemes de les comarques anomenades nuclears (Ribera d'Ebre i Baix Camp).

No l'hauríem de deixar passar aquesta oportunitat sinó aprofitar-la amb intel·ligència. Amb afany exclusivament d'aportar idees, esmentarem alguns criteris:

1. L'acció hauria de planificar-se a mitjà termini i tenint en compte que n'hi ha una altra pendent de desenvolupar per part de l'Institut para la Transició Justa. Aquest ens dependent del Ministeri para la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha començat per les de carbó perquè eren les primeres que s'havien de tancar on ja ha posat en marxa plans de recuperació basats en molt bona mesura en la implantació d'energia renovable i altres. La suma amb l'acció que ha de venir del Govern de l'Estat pot fer que arribem

més lluny i ser més ambiciosos.

2. No tindria gaire sentit que cada Ajuntament féssim la carta als reis per resoldre alguna de les nostres necessitats particulars locals. Així no resoldríem els problemes de fons ni podríem posar en marxa projectes ambiciosos. No hauríem de repetir el cànon energètic dels anys 80 passats que atorgava a les Diputacions de les províncies que generaven energia el paper de 'reparatidors generosos' de projectes la majoria dels quals no van contribuir mai al desenvolupament i igualtat d'oportunitats dels nostres territoris.

3. Empoderar els nostres pobles propers a les nuclears d'Ascó i Hospitalet-Vandellòs, la seva gent, el seu teixit econòmic. Això es diu modernitzar els mitjans imprescindibles. Ens referim a infraestructures sense les quals no hi ha possibilitat de desenvolupament: Desdoblament de l'Eix de l'Ebre i Ferrocarril. Però també gasoducte perquè el gas fòssil que hi circula està condemnat a desaparèixer però per la mateixa canonada hi passaran altres gasos renovables i entre ells l'hidrogen verd. El node de Tivissa va ser

citada encertadament pel conseller d'Indústria d'Aragó el dia de la presentació del Corredor de l'Hidrogen verd de l'Ebre. Però s'ha de ramificar a altres indrets de la Ribera i la Terra Alta on, en disposar d'energia eòlica i fotovoltaica en quantitats considerables –i no en tenim gaires de Catalunya– es podrà generar hidrogen verd que caldrà transportar. Les comarques nuclears catalanes estan cridades sí o sí a ser un dels punts d'emmagatzematge massiu d'energia de Catalunya perquè ja tenim línies de transport d'energia però hem de completar el gasoducte.

4. La vocació energètica, l'especialització de moltes persones de les comarques esmentades és evident; poden jugar un paper important en la transició energètica que va per llarg perquè la tasca pendent és immensa. Catalunya necessita territoris capdavanters que exerceixin lideratges i serveixin altres territoris que no podran disposar de terreny ni vent ni aigua suficients per generar energia.

Aquestes comarques poden exercir aquest paper en models de gestió, empreses mixtes publicoprivades que defi-

neixin projectes ambiciosos per elles mateixes i per a altres. Sempre penso en Schnau, un poblet alemany de 3.000 habitants situat a la Selva Negra que va constituir una empresa energètica i ara subministra energia a més de 200.000 consumidors. Podríem començar proposant-nos energia 100% renovable per a tots els usos: domèstics –facilitant bombes de calor per eliminar gasoil i butà de les nostres cases i aires condicionats–, de mobilitat, de la indústria, de l'agricultura i en definitiva de tots els sectors econòmics amb l'ús de les últimes tecnologies en estalvi i eficiència, generació, autoconsum compartit i emmagatzematge.

I sobre aquesta qüestió, un cop més hem de recordar que la idea primigènia de la Vall de l'Hidrogen Verd nascut el 24 de juliol de 2019 al Rectorat de la URV fou la de l'emmagatzematge massiu d'H2 per quan haguessin de tancar les nuclears. Quedi aquí perquè reprenguem la idea.

En definitiva i en resum, una acció de gran abast en aquesta línia facilitaria l'establiment de noves activitats econòmiques i productives i llocs de treball.

XAVIER SABATÉ IBARZ
Regidor d'Unitat per Flix